

Ο άγιος Ιωνάς ο θαυματουργός

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

image not found or type unknown

?? ????? ????? ?????? ?? ????????? ?? ?????? ? ?????????????? ?????????? ?? ????????

?? ??? ???? ?????? ?? ? ???? ?? ????????

Η μάχη του αίματος άρχισε απ' την πρώτη στιγμή, που ο σπόρος του ευαγγελικού κηρύγματος έπεσε στη γη.

???? ???? ? ?????????????? ?? ?????????????? ?? ?????????????? ??????????. ? ?????? ?????????????? ?? ??? ???? ?????????????? ?? ??????

?? ?????????????? ?? ??? ?????? ?? ??????????, ??? ?? ???, ??? ????? ??? ? ?????? ?? ? ?????????????? ?????? ??????? ?? ?????? ?? ? ?????? ????

Η μάχη των δακρύων άρχισε λίγο αργότερα, τότε που ο πρώτος αγωνιστής της ερήμου, ο Μέγας Αντώνιος εγκατέλειψε το χωριό του και τον κόσμο και τράβηξε στα ερημικά μέρη της Αιγύπτου.

???? ?????????????? ?? ?????????????? ?????? ?????? ?? ?????????? ?????? ?? ?? ??????, ?? ? ???? ?? ?????????????? ?????????? ?? ? ?????????????? ?? ? ? ?????? ?????? ??????

δύναμη και τη χάρη του Ιησού Χριστού. Θεληματικά υποβάλλει τον εαυτό του σε διάφορες κακοπάθειες. Κακοπάθειες που συνεπάγεται ο διαρκής αγώνας κι η συνεχής προσπάθεια και πάλη να περιφρουρήσει την ηθική του αξία και ακεραιότητα. Με την τακτική προσευχή, την εγκράτεια και την αυστηρή άσκηση, τη νηστεία και την προσεκτική μελέτη του λόγου του Θεού κατόρθωσε να υποδουλώσει τη «σάρκα τω πνεύματι». Αλλ' «ο πειράζων» δεν τον αφήνει ήσυχο. Κάποτε μάλιστα που ο άγιος έστελλε τον υποταχτικό του να του φέρνει νερό, — δεν είχε εκεί κοντά — ο διάβολος να τι επενόησε για να στερήσει το νερό από τον άγιο.

Τι έκαμε; Για κάμποσες μέρες, όταν έβλεπε τον υποταχτικό με το σταμνί να φέρνει το νερό, έπαιρνε τη μορφή του αγίου και στεκόταν αρκετά μέτρα έξω από το σπήλαιο• έπαιρνε το σταμνί, έχυne το νερό κι έδιωχνε τον υποταχτικό. Με τον τρόπο αυτό πέρασαν αρκετές μέρες. Το δράμα της δίψας βασάνιζε τον άγιο. Κάποια μέρα, ύστερα από καιρό, που έτυχε να 'ρθει ο υποτακτικός να πάρει το σταμνί και τον είδε ο άγιος, του έκαμε τρομερά παράπονα:

- Παιδί μου, του είπε, τι έπαθες και για τόσες μέρες μ' άφησες χωρίς λίγο νερό; Τα χείλη μου κάηκαν απ' τη δίψα κι οι δυνάμεις μου κοντεύουν να χαθούν.

- Γέροντα μου, απήντησε ο υποτακτικός. Κάθε εβδομάδα εδώ κι ένα μήνα, όταν σου φέρνω το νερό, βγαίνεις από τη σπηλιά, παίρνεις το σταμνί και με διώχνεις.

Ύστερα από την εξήγηση κατάλαβε ο άγιος το τέχνασμα του πονηρού και του είπε:

— Παιδί μου, στο εξής, αν με δεις και χίλιες φορές στον δρόμο σου, ουδέποτε να μου δώσεις αυτό που μου φέρνεις, παρά μονάχα, όταν μεις στην κατοικία μου.

Εννοείται πως ο άγιος, μετά την ταλαιπωρία του αυτή προσευχήθηκε θερμά στον Θεό και με το ραβδί του, σαν άλλος Μωϋσής, κτύπησε τον βράχο εκεί στη σπηλιά του και το θαύμα έγινε. Μια πηγή από κρυστάλλινο νερό άνοιξε στη στιγμή, για να ικανοποιεί τις ανάγκες του αγίου και όσων τον επεσκέπτοντο, για να πάρουν τις ευλογίες του. Η βρύση αυτή υπήρχε μέχρι το 1912 κι ήταν γνωστή σαν το «άγιασμα του οσίου». Δυστυχώς ο φανατισμός των μουσουλμάνων που κατοικούσαν το Πέργαμον ξέσπασε κάποια μέρα και πάνω στην πηγή και το σπήλαιο «σπηλιάϊν» του αγίου. Με μηχανές γκρέμισαν το σπήλαιο και κατέστρεψαν την πηγή. Για να καλύψουν το έγκλημα τους φύτεψαν πάνω απ' την τοποθεσία εκείνη κάμποσα κλήματα. Το ίδιο έκαμαν και με τον ναό του οσίου. Οι χριστιανοί καταδιωγμένοι έφυγαν από το μέρος εκείνο και μαζί τους μετέφεραν και την εικόνα του αγίου, που φυλάσσεται στην Ξυλοτύμπου. Η εικόνα είναι παλαιά και κατεστραμμένη σχεδόν κατά το ήμισυ. Δεν έχει χρονολογία και φέρει επάνω τούτη

την επιγραφή:

«Ὅστις προσφέρει δῶρον εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν, καμὲ πρὸς Θεὸν εὐρήσει προστάτην».

Κι εἶναι προστάτης ὁ ἅγιος γιατί με τὴν ὅλη ζωὴ του εὐηρέστησε στὸν Κύριο. Νίκησε τὴ σάρκα του καὶ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο που ἔχουμε ὅλοι μέσα μας. Νίκησε τὸν διάβολο με τὴ δύναμη του Σταυροῦ. Νίκησε καὶ τὸν κόσμον τῆς αμαρτίας καὶ μένει παράδειγμα σε μας. Παράδειγμα ζωντανό. Παράδειγμα ζηλευτό. Παράδειγμα ελκυστικό. Παράδειγμα που θα διαλαλεῖ στους αἰῶνες τί μπορεί νὰ πετύχει ὁ ἄνθρωπος σαν δώσει πραγματικά τὴν καρδιά του στὸν Θεό. Σάν αφήσει νὰ περιλούσει τὴν ψυχὴ του ἢ πίστη ἢ καυτὴ, ἢ πίστη ἢ θαυματουργική.

Με τὴ δύναμη τῆς πίστεως του ὁ εὐσεβὴς καὶ πιστὸς αὐτὸς στρατιῶ τῆς του Χριστοῦ βγήκε νικητὴς ἐνάντια σε ὅλους τοὺς πειρασμούς καὶ τὶς παγίδες του ἐχθροῦ καὶ ἐγίνε καὶ μένει στοιχεῖο ωφέλιμο καὶ εὐεργετικὸ σε ὅλους. Πλείστα θαύματα ἔκαμε, ὅταν ζούσε.

Ἐνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι καὶ τούτο: Κάποτε τὸν ἐπεσκέφθη στὸ κατάλυμα του ἕνας πατέρας κρατώντας στα χέρια τὸ νεκρὸ παιδί του κι ἀφοῦ γονάτισε μπροστὰ του, ἄρχισε νὰ του λέει με σπαραγμὸ ψυχῆς:

— Γέροντα μου, σπλαχνίσου με. Ἐνα τὸ ἔχω καὶ μου τὸ πήρε ὁ χάρος. Ξέρω πως σαν παρακαλέσεις συ τὸν Θεό, ὁ Θεὸς θα σε ἀκούσει καὶ θα μου ξαναδώσει πίσω ζωντανὸ τὸ παιδί μου. Γέροντα μου, λυπήσου με.

Στὴν παράκληση του πονεμένου πατέρα ὁ ἅγιος σηκώθηκε. Ἐτρεξε κοντὰ του κι ἀφοῦ γονάτισε μπροστὰ στὸ νεκρὸ παιδί, ἄρχισε νὰ προσεύχεται με κατάνυξη. Στὸ τέλος παίρνοντας τὸ νεκρὸ παιδί ἀπὸ τὸ χέρι του εἶπε:

— Στὸ ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστοῦ του Λυτρωτῆ καὶ Θεοῦ μας σου λέω: «Σήκω παιδί μου».

Στὴ στιγμὴ τὸ νεκρὸ παιδί, σαν νὰ ξυπνοῦσε ἀπὸ βαθύ ὕπνο, ἀνοιξε τὰ μάτια. Ὁ ἀσκητὴς τὸ σήκωσε καὶ τὸ παράδωσε στὸν εὐτυχισμένο τώρα πατέρα. Ὅλοι τότε δόξασαν τὸν Θεό, που εἶχε δώσει τέτοια ἐξουσία στὸν ὀσιό του.

Εκεῖ στὴ σπηλιά ἐζήσε ὁ ἅγιος ὅλες τὶς μέρες τῆς ζωῆς του. Ἀπὸ αὐτὴ βγήκε μόνο μερικὲς φορές γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸν φίλο του ὀσιο Κενδέα, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ καιρὸ ἐγκατέλειψε τὴν Πάφο κι ἦρθε κι ἐγκαταστάθηκε σε μιὰ ἄλλη σπηλιά, που βρισκόταν κοντὰ στὸ Αὐγόρου ἐκεῖ κοντὰ που βρίσκεται σήμερα κι ὁ ναὸς του. Ἀπὸ καιρὸ σε καιρὸ οἱ ἅγιοι ἐβγαίνουν ἀπὸ τὴ σπηλιά τους καὶ ἐπεσκέπτοντο, ὁ ἕνας τὸν

άλλο για αλληλοενίσχυση. Εκεί στη σπηλιά οι πιστοί τον βρήκαν μια μέρα νεκρό. Το σκήνωμα του ανέδιδε μια ευωδιά. Με δάκρυα πήραν το λείψανο και το έθαψαν εκεί που έζησε τη ζωή της ασκήσεως του.

Το ευεργετικό έργο του συνέχισε ο όσιος και μετά τον θάνατο του σε όσους με πίστη κατέφευγαν στη χάρη του. Με πίστη ας καταφεύγουμε κι εμείς νοερά σ' αυτόν κι ας εκζητούμε τη μεσολάβηση του στα πολυποίκιλα προβλήματα μας. Προ παντός σήμερα που εξ αίτιας των αμαρτιών μας το ήμισυ σχεδόν του νησιού μας στενάζει κάτω από την αρβύλα του πια βάρβαρου κατακτητή. Σήμερα, ας γονατίζουμε κάθε βράδυ και με πόνο ψυχής ας λέμε:

Όσιε Ιωνά, συ που με τους πνευματικούς αγώνες σου απολαμβάνεις σήμερα κοντά στον Κύριο την αγάπη του, άκουσε την παράκληση μας και σπλαχνίσου μας. Πολύ φταίξαμε στον Κύριο μας.

?? ??????? ?? ??????? ????? ?? ??? ?? ????????? ?? ??????? ??????

?????, ??? ?? ??? ????? ??, ?? ?? ????????? ?? ?? ?? ????????? ????????? ?? ????????? ????? ??.

?? ????????? ?? ??????? ????? ?? ????? ?? ?? ?? ????????? ??.

?? ??????????? ?? ??????? ???.

?? ??????????????

?? ????????????? ?? ??? ?? ?? ??????? ?? ?? ??? ?? ???????, ?? ??????? ?? ???.

???, ??????? ???!

Ταίς του Οσιου Ιωνά πρεσβείαις ο Θεός ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Απολυτίκιο

Ήχος α'. Της ερήμου πολίτης και εν σώματι άγγελος...

????: pigizois.net